

Ἰούλιος

Κυριακή 6η Ἰουλίου 2025

Κυριακή Δ' Ματθαίου.

(Ματθ. 8, 5 – 13).

«*εἶπέ λόγῳ*» (Ματθ. 8, 8).

Στήν ἀγαπημένη Του Καπερναούμ εἰσοδεύει σήμερα ὁ Ἰησοῦς. Ἐκεῖ προσέρχεται ἓνας ἀξιωματικός τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ κατοχῆς, γιά νά Τόν ὑποδεχθεῖ. Ἐνας ἑκατόνταρχος ἰσχυρός καί δυνατός ταπεινώνεται μπροστά στόν φαινομενικά ἀδύναμο Ναζωραῖο. Ὁ κατακτητής ὑποκλίνεται στόν κατακτημένο. Ταπεινώνεται ὁ ἀγέρωχος ἀξιωματικός ἀπό ἀγάπη γιά ἓναν ὑπηρέτη του. Ἐκλιπαρεῖ τόν Ἰησοῦ νά θεραπεύσει τόν δοῦλο του. Ἔχει ἀπέραντη ἐμπιστοσύνη στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἔχει τόση πίστη στόν Κύριο, ὥστε θεωρεῖ ὅτι μόνο μέ ἓνα λόγο ἀπό Ἐκεῖνον μπορεῖ νά ἔλθει τό ποθούμενο. Δέν θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἄξιο νά

ὕποδεχτεῖ τόν Χριστό στό σπίτι του, γι' αὐτό ζητάει κάτι βαθυστόχαστο: «εἶπέ λόγῳ».

Ὁ ἑκατόνταρχος λέγει στόν Ἰησοῦ «εἶπέ λόγῳ» καί ἄθελά του θεολογεῖ. Δέν ζητάει τόν λόγο ἑνός ἀνθρώπου. Ἐκείνη τή στιγμή ἔχει τή βαθύτατη πεποίθηση ὅτι ζητάει ἕναν λόγο ἀπό τόν Θεό. Ὁ ρωμαῖος ἀξιωματικός περιμένει ἕναν λόγο ἀπό τό πρόσωπο πού μέ τό λόγο Του ἔπλασε τά σύμπαντα. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει δύναμη δημιουργική. Τόν ἀκοῦμε στό βάθος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης νά ὁμιλεῖ καί νά γίνονται τά πάντα. Γιά τόν Θεό τό «εἶπε» καί «ἐγένετο» εἶναι μία πραγματικότητα ἀσύλληπτη ἀπό τό ἀνθρώπινο μυαλό. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἕνας ἦχος πού ἀπλῶς ταξιδεύει, χωρίς νά ἀλλάζει κάτι. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει οὐσία. Τό περιεχόμενό του γίνεται πραγματικότητα, ἀποκτάει μορφή, ἀποκτάει ζωή, γίνεται πλάσμα. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργεῖ ὀλόκληρη τήν ὑλική φύση μέσα στήν ὁποία ζοῦμε. Ὁ κόσμος, ὅπως τόν γνωρίζουμε, στηρίζεται στόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Κυοφορεῖ μέσα του τή λογική τοῦ Θεοῦ. Ἡ πλάση μέ τήν ὕπαρξή της φανερώνει τήν τελειότητα τοῦ θεϊκοῦ λόγου. Μέ τήν

ἁρμονία της φανερώνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό
 ὁποῖο ἐκφράζεται μέ τόν λόγο Του. Ὁ λόγος τοῦ
 Θεοῦ οὐσιώνεται στά πλάσματά Του, γι' αὐτό καί
 ὄλα τά δημιουργήματα μιλοῦν σιωπηλά καί ἀθόρυβα
 γιά τόν Θεό. Ὅλα τά κτίσματα διηγοῦνται τή σοφία
 καί τή δόξα τοῦ Κτίστη. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δίνει λό-
 γο στά πάντα. Ὅλα τά ὄντα ἔχουν τόν δικό τους λό-
 γο, πού τόν ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό. Αὐτός ὁ λόγος
 εἶναι ἓνα σιωπηλό τραγούδι πού ὑμνεῖ, εὐχαριστεῖ
 καί δοξάζει τόν Θεό γιά τόν δημιουργικό Του λόγο.

Ὁ ἐκατόνταρχος λέγει στόν Ἰησοῦ «εἶπέ λόγῳ»
 καί ἐνσυνείδητα ὁμολογεῖ πώς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
 εἶναι ἀναπλαστικός καί θεραπευτικός. Ὁ Θεός μέ
 τόν λόγο Του ἔπλασε τά πάντα «καλά λίαν». Ἡ τε-
 λειότητα τῆς δημιουργίας διασαλεύτηκε, ὅταν μέσα
 σ' αὐτήν παρεισέφρησε ἡ ἄλογη καί παράλογη
 ἁμαρτία. Ἡ μεγάλη ἀσθένεια τῶν ὄντων εἶναι τό
 κακό. Τό κακό εἶναι ἀρρώστια, ἐπειδή εἶναι μή ὄν.
 Εἶναι κακό ἐπειδή δέν ὑπάρχει ὡς ξεχωριστό πλά-
 σμα. Τό κακό εἶναι ἡ διαστρέβλωση καί ἡ ἀλλοίωση
 ὄλων τῶν πλασμάτων. Ὅπως, λοιπόν, ὁ Θεός ἔπλασε
 τά πάντα μέ τόν λόγο Του, ἔτσι μπορεῖ νά διορθώσει

καί τά πάντα μέ τόν λόγο Του. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ἀπό δημιουργική δύναμη, ἔχει καί θεραπευτική δύναμη. Ἡ υἰγεία εἶναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς φυσικῆς τάξης. Εἶναι ἡ ἐπαναφορά τῶν πλασμάτων στίς πρωταρχικές τους προδιαγραφές. Ὅπως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας, ἔτσι εἶναι καί ἡ αἰτία τῆς ἀποκατάστασης καί τῆς θεραπείας. Ὁ πονεμένος καί ἄρρωστος ἄνθρωπος καταφεύγει στόν λόγο τοῦ Θεοῦ, γιά νά βρεῖ τήν ἴαση, τήν ἀποκατάσταση, τήν υἰγεία.

Τέλος, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει καί ἕνα τρίτο χαρακτηριστικό. Εἶναι διδακτικός, παιδαγωγικός καί μεταμορφωτικός. Ὁ Χριστός στό σημερινό θαῦμα μέ τόν λόγο Του θεράπευσε τόν ἄρρωστο ὑπηρέτη τοῦ ἀξιωματικοῦ καί παιδαγῶγησε τούς ἀκροατές Του, ὅταν ἐπαίνεσε τήν πίστη τοῦ ἐκατόνταρχου. Μέ τόν λόγο Του ἐπίσης δίδαξε πῶς ἡ σωτηρία εἶναι ὑπόθεση ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας καί ὄχι μόνο μιᾶς ἐκλεκτῆς φυλῆς. Ὁ Θεός μέ τόν λόγο Του διδάσκει τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας καί τούς τρόπους τῆς σωτηρίας. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται γιά τόν ἄνθρωπο δρόμος. Ὅποιος βαδίζει πάνω στόν λόγο τοῦ Θεοῦ

πορεύεται σωστά στη ζωή του. Βιώνει τη χαρά, την ένότητα, την έσωτερική πληρότητα, την ψυχική ισορροπία, την άδιάφραστη έλπίδα του μέλλοντα αιώνα. Σέ μία εποχή πού ο άνθρωπος λόγος στερείται της στοιχειώδους λογικής και τό παράλογο σαγηλεύει, ζητάει ο άνθρωπος τόν παιδαγωγικό λόγο του Θεού. Στόν λόγο του Θεού λύνονται όλα τά προβλήματα, δίνεται απάντηση στά ύπαρξιακά έρωτήματα, γίνεται διάκριση του σωστού από τό λάθος, αναπαύεται ή πονεμένη συνείδηση. Ο λόγος του Θεού θεμελιώνει την αληθινή πρόοδο, τόν εύλογημένο όρθολογισμό, την καλοπροαίρετη έρευνα. Μόνον ο λόγος του Θεού είναι ή βάση για κάθε επίτευγμα πού κάνει τόν άνθρωπο καλύτερο.

Σήμερα ο εκατόνταρχος λέγει στόν Χριστό: «είπέ λόγω» και μάς δείχνει ότι αυτός ο λόγος είναι δημιουργικός, θεραπευτικός και παιδαγωγικός. Άς άφουγκραζόμαστε τόν διαχρονικό και πάντοτε επίκαιρο λόγο του Θεού. Κοντά Του θά φωτιζόμαστε μέ τό άκτιστο φως της δόξας και της αγάπης Του, τό όποιο μακάρι νά αυγάξει πάντοτε άκατάπαυστα τά έσώτατα της καρδιάς μας. Άμήν.